

DŁAWION (2) *part praet pass impf*

dłabion (1), **dławiony** a. dławion (1).

a *pochylone*; -ón (1), -on- z *tekstów nie oznaczających ó*.

sg m N dławion (1). \diamond sg f N dławio(n)a (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów) s.v. dłabić.

Duszony, uciskany; tu lek. o zmorze (2) :

*Szereg: »duszón, dlabion« (1): Nocturnae suppressiones, Nocne dlabienie/ gdi fie komu we fnie
widzi yáko by był dufzón/ dlabión. Mącz 32lc.*

Przen: Osłabiony (1) :

*Zwrot: »być przez grzech dławionym« (1): yakofz by przeto byla ftarla [panna Maryja] glouą yego
gdy by byla przefz grzech pyeruorodny dlawyowa [!] PatKaz I 7.*

Cf DAWION, DŁAWIĆ

TK